

Apare la fiecare început de lună.

Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Bă

Urmărește să culeagă și să împrăștiie cam tot ce interesează.

Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.

Nr. 30 din 1 iulie 2013

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI...AL CELOR CU „OCHII” PE EI!

*„Fiecare devine eroul propriei sale vieți.”
(John BARTH)*

SĂ NE CINSTIM EROII!

gârboviți de ani și vitregiile vremurilor, de la omul statului participă, sau ar trebui să participe, cu cântări, flori și stegulețe tricolore la pelerinajele și rugăciunile ce se înalță în fața troițelor și a monumentelor de pe întreg cuprinsul țării, la mormintele și cimitirele celor care au intrat pentru vecie în sacrosantul pomelnic național.

Eroismul pe care îl omagiem în această zi este înainte de toate eroismul celor căzuți pe câmpurile de bătălie de-a lungul vremurilor de la Decebal la Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul, în Războiul de Independență și în cele două conflagrații mondiale. Este eroismul celor care au sfințit cu sângele lor brazda străbună la Mărăști,

În fiecare an, la 40 de zile de la Sfintele Paști, românii sărbătoresc Înălțarea Domnului. Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată ca ZI A EROILOR. În această zi, în toate bisericile din țară și străinătate se face pomenirea tuturor eroilor români căzuți de-a lungul veacurilor pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului.

După datină, în această zi, toți cei care trăiesc și simt românește, de la copilul de grădiniță până la bătrânii încărunțiți și de rând și până la cei mai înalți demnitari ai

Mărășești și Oituz, la Țiganca, Lăpușna și Tighina, la Sfântul Gheorghe, Oarba de Mureș, Oradea și Carei. Este eroismul celor care s-au sacrificat pentru eliberarea altor popoare și mai aproape de noi pentru menținerea păcii și combaterea terorismului.

Nicolae Iorga spunea: „Nu se pot cinsti îndeajuns aceia care cu mândrie și-au dat viața pentru ca să trăim în marginile pământului locuit, muncit și apărat de neamul nostru și ale căror nume trebuie păstrate, recunoscute din generație în generație, iar copiii văzând că nu se uită jertfa pentru patrie, vor crește cu aceiași aplecare spre sacrificiu”.

Pomenindu-i pe eroii înălțați la ceruri, să nu-i uităm pe eroii vii, cei cărora li se datorează într-o bună măsură România de astăzi. Aflați la crepusculul vieții, veteranii, invalizii și marii mutilați de război, atât câți se mai află în viață, sunt întâlniți uneori pe străzi sau în locuri publice cu vechile decorații pe piept, cu mersul șovăielnic, dorind să se bucure de o atenție conformă cu meritele lor în istoria țării, de respectul cuvenit din partea societății și mai ales a tinerei generații.

Și la noi, la Vulcana-Băi, ne strângem an de an laolaltă, cu mic cu mare și omagiem eroii neamului.

DUMNEZEU SĂ-I ODIHNEASCĂ ÎN PACE!

*✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”*

CARIERA FUNCȚIONARILOR PUBLICI

MODIFICAREA RAPORTULUI DE SERVICIU

Mobilitatea în cadrul corpului funcționarilor publici se realizează prin modificarea raporturilor de serviciu, astfel:

- a) pentru eficientizarea activității autorităților și instituțiilor publice;
- b) în interesul funcționarului public, pentru dezvoltarea carierei în funcția publică.

Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici de execuție și funcționarilor publici de conducere are loc prin:

- a) delegare;
- b) detașare;
- c) transfer;
- d) mutarea în cadrul autorității sau instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice, în condițiile legii;
- e) exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere.

Delegarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care este încadrat funcționarul public, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

Funcționarul public poate refuza delegarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată delegarea.

Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an calendaristic se poate dispune numai cu acordul scris al funcționarului public.

Pe timpul delegării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul, iar autoritatea sau instituția publică care îl delegă este obligată să suporte costul integral al transportului, cazării și al indemnizației de delegare.

Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.

Detașarea se poate dispune dacă pregătirea profesională a funcționarului public corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice, cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional al funcționarului public. Detașarea se poate dispune și pe o funcție publică de conducere, cu aplicarea dispozițiilor art. 92 alin. (2), dacă funcționarul public îndeplinește condițiile de studii și vechime în specialitatea studiilor și dacă nu există în cadrul autorității sau instituției publice funcționari publici care să exercite cu caracter temporar funcția publică. Funcționarul public poate fi detașat pe o funcție publică inferioară, numai cu acordul său scris.

În mod excepțional, detașarea se poate dispune și pe o funcție publică din categoria înalților funcționari publici, cu aplicarea prevederilor art. 92 alin. (1¹), dacă funcționarul public îndeplinește condițiile de studii și de vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice în condițiile prezentei legi. În acest caz, detașarea se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire a funcționarilor publici care ocupă funcții publice din categoria înalților

funcționari publici, la propunerea conducătorului autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public detașat.

Funcționarii publici cu statut special pot fi detașați pe funcții publice generale echivalente funcțiilor publice specifice ocupate, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1)-(2¹) și cu respectarea prevederilor art. 110.

Funcționarii publici pot fi detașați și pe funcții publice cu statut special, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu respectarea prevederilor art. 110.

Funcționarul public poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detașarea;
- d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare;
- e) este singurul întreținător de familie;
- f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

Pe perioada detașării funcționarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în altă localitate autoritatea sau instituția publică beneficiară este obligată să-i suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe lună, al cazării și al indemnizației de detașare.

Transferul poate avea loc după cum urmează:

- a) în interesul serviciului;
- b) la cererea funcționarului public.

Transferul se poate face într-o funcție publică pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului.

Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public transferat. În cazul transferului în interesul serviciului în altă localitate, funcționarul public transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transferă, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport și la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau instituția publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.

Transferul în interesul serviciului se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public sau într-o funcție publică de nivel inferior.

Transferul la cerere se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional sau într-o funcție publică de nivel inferior, în urma aprobării cererii de transfer a funcționarului public de către conducătorul autorității sau instituției publice la care se solicită transferul. În acest caz, transferul poate avea loc numai între autorități sau instituții publice din administrația publică centrală, între autorități administrative autonome ori, după caz, între autorități sau instituții publice din administrația publică locală.

În cazul funcționarilor publici de conducere, transferul se poate realiza pe funcții publice de conducere de același nivel sau, după caz, de nivel inferior, ale căror condiții de ocupare și experiență profesională necesară în vederea ocupării sunt similare cu cele ale funcției de pe care se efectuează transferul, cu respectarea prevederilor alin. (2), (4) și (5). Autoritățile sau instituțiile publice între care se realizează transferul sunt obligate să verifice îndeplinirea condiției de similaritate a condițiilor de ocupare și a experienței profesionale.

Autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a asigura publicitatea funcțiilor publice vacante care pot fi ocupate prin transfer la cerere. În situația în care doi sau mai mulți funcționari publici solicită ocuparea unei funcții publice vacante prin transfer la cerere, selecția se face pe bază de interviu.

Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul înalților funcționari publici, transferul la cerere se poate dispune de persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la solicitarea motivată a înaltului funcționar public și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în a cărei structură se găsește funcția publică vacantă pe care urmează a fi transferat, cu îndeplinirea condițiilor specifice prevăzute pentru funcția publică de conducere sau de execuție respectivă și cu respectarea prevederilor alin. (7).

Mutarea în cadrul autorității sau instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice poate fi definitivă ori temporară.

Mutarea definitivă poate avea loc în următoarele situații:

a) când se dispune de către conducătorul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public pe o funcție publică vacantă echivalentă, de aceeași categorie, clasă și, după caz, de același grad profesional, sau pe o funcție publică vacantă de nivel inferior pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului. În cazuri temeinic justificate, mutarea se poate dispune motivat de conducătorul autorității sau instituției publice, cu repartizarea postului corespunzător funcției deținute de funcționarul public. În oricare dintre situații este necesar acordul scris al funcționarului public;

b) la solicitarea justificată a funcționarului public, cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, pe o funcție publică vacantă echivalentă, de aceeași categorie, clasă și, după caz, la același grad profesional, sau pe o funcție publică vacantă de nivel inferior pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului;

c) în alte situații prevăzute de dispozițiile legale.

În cazul înalților funcționari publici, mutarea definitivă se poate dispune de persoana care are competența legală de numire în funcția publică, la solicitarea motivată a înaltului funcționar public și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice în care se găsește funcția publică de conducere ori de execuție vacantă pe care urmează a fi mutat definitiv, cu îndeplinirea condițiilor specifice prevăzute pentru funcția publică respectivă.

Mutarea temporară pe o altă funcție publică se dispune motivat, în interesul autorității sau instituției publice, de către conducătorul autorității ori instituției publice, pe o funcție publică vacantă echivalentă, de aceeași categorie, clasă și, după caz, de același grad profesional, pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului sau, după caz, cu repartizarea postului corespunzător funcției deținute de funcționarul public, pentru o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic.

În mod excepțional, mutarea temporară sau definitivă poate fi solicitată de funcționarul public în cazul în care starea sănătății, dovedită pe baza unui examen de specialitate, nu îi mai permite desfășurarea activității în acel compartiment. Mutarea temporară sau definitivă se face în condițiile prezentei legi, dacă funcționarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească atribuțiile care îi revin.

Dacă mutarea se dispune în altă localitate, funcționarul public beneficiază de drepturile prevăzute la art. 90 alin. (3).

Funcționarul public poate refuza mutarea în cadrul altei structuri a autorității sau instituției publice în altă localitate, dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 89 alin. (3). Refuzul nejustificat constituie abatere disciplinară.

Exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere vacante sau temporar vacante se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public care îndeplinește condițiile de studii și de vechime în specialitatea studiilor pentru ocuparea funcției publice și care nu are o sancțiune disciplinară aplicată, care nu a fost radiată, în condițiile prezentei legi.

În mod excepțional, la propunerea justificată a conducătorului autorității sau instituției publice în al cărei stat de funcții există funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici vacantă sau temporar vacantă, exercitarea cu caracter temporar a acesteia poate fi realizată de funcționari publici sau, după caz, de funcționari publici cu statut special care îndeplinesc condițiile

prevăzute la alin. (1), cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici. Această măsură se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, în condițiile în care, din motive obiective, funcția publică nu a putut fi ocupată prin mobilitate.

Dacă funcția publică este vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, pe o perioadă de maximum 6 luni într-un an calendaristic, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

În mod excepțional, perioada prevăzută la alin. (2) poate fi prelungită cu maximum 3 luni, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, dacă autoritatea sau instituția publică a organizat concurs de recrutare sau promovare și funcția publică nu a fost ocupată, în condițiile legii.

Dacă funcția publică este temporar vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică, până la data încetării suspendării din funcția publică, a detașării titularului funcției publice, până la radierea de drept a sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 77 alin. (3) lit. c) sau, după caz, în situația în care funcționarul public de conducere exercită cu caracter temporar o altă funcție publică de conducere vacantă sau temporar vacantă ori din categoria înalților funcționari publici, până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus exercitarea cu caracter temporar, în condițiile legii.

Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care o exercită cu caracter temporar este mai mare, funcționarul public are dreptul la acest salariu.

Înalții funcționari publici sunt supuși mobilității în funcție și prezintă disponibilitate la numirile în funcțiile publice prevăzute la art. 12, cu respectarea prevederilor art. 16 alin. (3).

Refuzul neîntemeiat al numirilor prevăzute la alin. (1) atrage eliberarea din funcția publică. În această situație, înaltul funcționar public intră în corpul de rezervă al funcționarilor publici, beneficiind de dreptul de a fi redistribuit pe o funcție publică de conducere sau de execuție vacantă, în condițiile prezentei legi.

Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a asigura decontarea cheltuielilor ocazionate de mobilitate, precum și locuințe de serviciu, în condițiile legii.

(în numărul viitor: *Suspendarea raportului de serviciu*)

Primarul Comunei Vulcana-Băi prin Dispoziția nr. 228 din 20 iunie 2013 a convocat în ședință ordinară Consiliul Local al comunei Vulcana-Băi, vineri, 28 iunie 2013 și a propus următoarea ordine de zi:

1. *Conferirea diplomei de cetățean de onoare al comunei Vulcana-Băi domnului profesor Eusebiu PLATCO;*
2. *Diseminarea activităților desfășurate la întâlnirile din perioada 16-20 aprilie 2013 ce au avut loc în cadrul proiectului Comenius Regio „Învățare pe tot parcursul vieții”;*
3. *Completarea inventarului bunurilor din patrimoniul comunei;*
4. *Aprobarea achiziționării sistemului de supraveghere video IP;*
5. *Însușirea contractului de prestări servicii cu S.C. ECO NEUTRALIZARE GRINDAȘI S.R.L. București având ca obiect neutralizarea deșeurilor de origine animală;*
6. *Probleme curente ale administrației publice locale;*
7. *Propuneri pentru asigurarea conducerii ședinței următoare.*

✍ Rodica DOBRESCU,
DIRECTOR EXECUTIV
DIRECȚIA PENTRU MONITORIZAREA
PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

„Credința nu este un act săvârșit o singură dată, ci o neîntreruptă privire aruncată din inimă lui Dumnezeu.”
(A.W. TOZER)

SFÂNTUL VOIEVOD ȘTEFAN CEL MARE

În fiecare an la 2 iulie Biserica Ortodoxă română îl pomenește pe drept credinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, purtătorul de biruință și apărătorul creștinătății. Măritul Voievod a fost numit și cinstit dintotdeauna de către popor drept-credincios, bun, mare și sfânt, pentru faptele sale de milostenie, pentru iscusința cu care a condus țara, pentru lucrarea lui întru apărarea întregii creștinătăți și zidirea unui mare număr de biserici și mănăstiri.

Din anul 1992, Biserica îl pomenește în rândul sfinților pe marele voievod al Moldovei, Ștefan, unul dintre cei mai străluciți conducători ai românilor. Dar cu multe veacuri înainte de canonizarea sa, „sinodul infailibil al poporului“ l-a considerat sfânt, după cum spune cronicarul: **„...după moartea lui îi ziceau Sfântul Ștefan-Vodă, nu pentru suflet, că este mâna lui Dumnezeu..., ci pentru lucrurile sale cele vitejești carele nimeni din domni, nici mai înainte, nici după aceea nu l-au agiunsu“.**

Neînfricat apărător al Moldovei

Din acel aprilie 1457, când, la locul numit „Direptate“, Moldova i-a ieșit înaintea cu „mitropolit, episcopi, egumeni, boieri și țărani“, până când a pus mâinile pe piept, la 2 iulie 1504, Ștefan cel Mare și Sfânt a ars ca o flacăra apărând creștinătatea, Moldova și Biserica lui Hristos.

De câte ori, în multele-i războaie, nu s-a pus în stare de jertfă?! Neînfricat, și dânsul, ca altădată împăratul Constantin, Ștefan poruncise să aibă în luptă steaguri creștine, brodate în mănăstiri și sfințite cu puterea rugăciunii. Ele stau mărturie: unul la Vatoped, în Athos, și altul pe pământ românesc.

A luptat până când a fost doborât de o rană primită în luptă. Și lupta aceea a fost dreaptă. El n-a vrut pământul nimănui. El a vrut doar să apere Moldova. Alături de calitatea de neînfricat apărător al Moldovei, trebuie să o amintim și pe aceea de mare ctitor de lăcașuri sfinte.

Mare ctitor de lăcașuri sfinte

Câți domni din istoria lumii se pot mândri cu peste 40 de biserici și mănăstiri ridicate într-o țărișoară jefuită și cotropită în fiecare an. Vorbesc despre marele ctitor mănăstirile sau bisericile de la Putna, Neamț, Suceava, Probota, Bistrița, Huși, Vaslui, Tazlău, Milișăuți, Pătrăuți, Baia, Voroneț, Hârlău, Popăuți, Dobrovăț, Volovăț, Răuseni și atâtea altele. Pe toate le-a înzestrat cu icoane și odoare de mare preț, cu odăjdii și evanghelii ferecate în aur, clopote și moșii, cu o mărinimie greu de egalat. Venea adeseori la hramurile marilor mănăstiri și descăleca de pe calu-i alb, la Neamțu, de Înălțare, sau în atâtea locuri din Țara Moldovei. Trebuie să amintim și de ajutorul pe care Sfântul Voievod l-a dat unor mănăstiri de la Muntele Athos. În primul rând, Mănăstirea Zografu, căreia i-a făcut numeroase dării, fapt ce-l determină pe monahul Isaia din Hilandar să afirme că Mănăstirea Zografu a fost întemeiată de Ștefan cel Mare (deși, în realitate, Ștefan era doar un ctitor adăugător, nu fondator). Pentru multele sale dării, Ștefan cerea viețuitorilor de la Zografu: „să-l scrie la

Proscomidie pe el, pe soția sa și pe copii și să-i cânte sâmbătă seara un paraclis și marțea o liturghie și să-l pomenească până va fi în viață, iar după aceea să-i facă în anul întâi pomenirile obișnuite și apoi să-i facă într-o zi din an seara parastas și dimineața Liturghie“.

Dorința de comuniune prin slujbele Bisericii

De asemenea, mănăstirile: „Sf. Pavel“, Vatoped, Grigoriu, Constantimonitu și altele îl consideră mare ctitor. Dincolo de multele sale danii, trebuie remarcată dorința marelui voievod de a fi pomenit la Proscomidie, la Sfânta Liturghie și la Paraclisul Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu. Daniile către bisericile Moldovei arată, pe de o parte, mărinimia ctitorului, iar cererea de a fi pomenit la Proscomidie arată, pe de altă parte, înțelegerea voievodului că Sfânta Liturghie este cea mai importantă slujbă, care șterge păcatele oamenilor, prin jertfa cea nesângeroasă a Domnului.

Icoană a sufletului românesc

Au trecut 550 de ani de când slăvitul Ștefan a fost întronizat ca voievod al Moldovei. Trecerea anilor i-a sporit faima. Oriunde mergi în Moldova, vei întâlni zidiri mărețe, mănăstiri, biserici, cetăți, fântâni, poduri. Dar mai ales, vei întâlni la fiecare casă amintirea unui domnitor neînfricat, luptător, ctitor. Și pe buzele pruncilor și ale bătrânilor, numele său se rostește cu bucurie și mândrie: „*Într-însul găsisse poporul românesc cea mai curată și mai deplină icoană a sufletului său cinstit și harnic, răbdător fără să uite și viteaz fără cruzime, strașnic în mânie și senin în iertare, răspicat și cu măsură în grai, gospodar și iubitor al lucrurilor frumoase, fără nici o trufie în faptele sale...*“.

„Doamne, numai tu singur știi ce a fost în inima mea“

La sfârșitul vieții, marele domn se pregătea de întâlnirea cu Mântuitorul Hristos, Căruia îi închinase viața și Căruia îi ceruse iertare pentru păcatele săvârșite ca un om purtător de trup și viețuitor în lume.

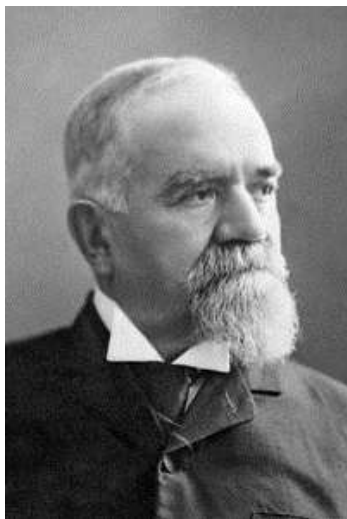
Vartolomeu Măzăreanu, într-o lucrare, transcrie ultimele cuvinte ale voievodului: „... *Doamne, numai tu singur știi ce a fost în inima mea. Nici eresurile înșelătoare, nici focul vârstei tinerești n-au putut-o sminti, ci am rămas întărit pe piatra care este Însuși Hristos, pe a căruia Cruce de-a pururea îmbrățișată la piept ținând, viața mea am închinat-o, nădejde nesmintită printr-însa la părintele veacurilor având, prin care pe toți vrăjmașii am gonit și am înfrânt..*“.

La ziua pomenirii sale, la 2 iulie, cântăm împreună marelui voievod: „... *Apărător neînfricat al credinței și patriei străbune, mare ctitor de locașuri sfinte, Ștefane voievod, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne izbăvească din nevoi și din neazuri*“.

*✠ Pr. Paroh Constantin MILEA
Parohia Vulcana de Sus*

„Caracterul îi dă omului libertatea interioară.”
(**Titu-Liviu MAIORESCU**)

TITU MAIORESCU – 90 DE ANI DE LA MOARTEA SCRITORULUI ȘI OMULUI POLITIC (1917)

Titu Liviu Maiorescu (n. 15 februarie 1840, Craiova - d. 18 iunie 1917, București) a fost un academician, avocat, critic literar, eseist, estetician, filosof, pedagog, politician și scriitor român, prim-ministru al României între 1912 și 1914, ministru de interne, membru fondator al Academiei Române, personalitate remarcabilă a României sfârșitului secolului al XIX-lea și începutului secolului XX. Maiorescu este autorul celebrei teorii sociologice a *formelor fără fond*, baza Junimismului politic și „piatra de fundament” pe care s-au construit operele lui Mihai Eminescu, Ion Creanga, Ion Luca Caragiale sau Ioan Slavici.

Între 1846 și 1848 Titu Maiorescu este elev al școlii primare din Craiova. Între 1850 - 1851 – absolvind școala primară, Titu Maiorescu este înscris la Gimnaziul românesc din Schei-Brașov, gimnaziu înființat în 1850 prin strădania unchiului său, Ioan Popazu, pe atunci paroh al bisericii Sf. Nicolae din Schei, apoi protopop al orașului. El face clasa întâi de gimnaziu la gimnaziul românesc din Brașov. În casa protopopului Popazu îl vede pe Anton Pann care îi va lăsa o impresie de neșters.

În timpul șederii familiei sale la Viena, Titu Maiorescu urmează cursurile Academiei Tereziene. În această perioadă începe redactarea *Însemnărilor zilnice* (ținut până în iulie 1917, în 42 de caiete aflate astăzi în fondul de manuscrise al Bibliotecii Academiei Române și la Biblioteca Centrală de Stat din București), pe care le va continua până la sfârșitul vieții și care constituie o prețioasă sursă de cunoaștere a omului Maiorescu. Însemnările ni-l prezintă încă din adolescență ca pe un caracter puternic, ambițios și iubitor de ordine, pasionat de cultură și dornic să se afirme prin capacitățile sale intelectuale în fața colegilor austrieci, care, provenind adesea din familii aristocratice, îl priveau de sus. Succesul pe care îl obține în 1858 absolvind ca șef de promoție Academia Tereziană reprezintă o încununare a eforturilor sale și a voinței de care dăduse dovadă.

Graba pe care o manifestă în obținerea diplomelor universitare (după numai un an de studii la Berlin obține la Giessen doctoratul „*magna cum laude*“, după încă un an, licența în litere și filosofie la Sorbona și, după încă un an de studii universitare la Paris, licența în drept) nu afectează seriozitatea pregătirii sale academice; bazele culturii extrem de solide a lui Maiorescu se instaurează acum.

Preparator pentru limba franceză în familia Kremnitz, Titu Maiorescu dă lecții celor patru copii ai familiei: Klara (viitoarea sa soție), Helene, Wilhelm (viitorul dr. W. Kremnitz, soțul lui Mite Kremnitz, n. Bardeleben) și Hermann. Titu Maiorescu își trece doctoratul în filozofie la Giessen, *magna cum laude*. Universitatea din Giessen îi considerase, în vederea doctoratului, ultimii doi ani

de la Theresianum drept studii universitare. Întors în țară, publică articolul „*Măsura înălțimii prin barometru*” în revista *Isis sau natura*.

În decembrie 1860 își ia Licența în litere și filosofie la Sorbona prin echivalarea doctoratului de la Giessen.

În 1863 i se încredințează cursul de istorie la Universitate, cu tema „*Despre istoria republicii romane de la introducerea tribunilor plebei până la moartea lui Iulius Cezar cu privire specială la dezvoltarea economico-politică*”. Din luna februarie până în luna septembrie este Decan al Facultății de Filosofie a Universității din Iași. Pe 18 septembrie 1863 este ales rector al Universității din Iași pe o perioadă de patru ani. În octombrie este numit director al Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași. Predă aici pedagogia, gramatica română, psihologia și compunerea. Inițiază pentru prima oară în țara noastră, practica pedagogică a elevilor, printre care se numără și Ion Creangă.

Începuturile activității de critic literar ale lui Maiorescu stau sub semnul aceleiași despărțiri de generația anterioară. Spre deosebire de anii premergători revoluției de la 1848, când o nevoie acută de literatură originală îl făcea pe Heliade Rădulescu să adreseze apeluri entuziaste pentru scrieri românești, deceniul al șaptelea al secolului XIX ajunsese să cunoască o relativă afluență de poeți și prozatori, ale căror mijloace artistice erau adesea mult disproportionale față de idealurile și de pretențiile lor. Se pune acum problema unei selectări a adevăratelor valori pe baza unor *criterii estetice* și o asemenea sarcină își asumă Maiorescu. Adversarii de idei i-au numit depreciativ acțiunea „*critică judecătorească*”, întrucât studiile și articolele lui nu analizează detaliat opera literară discutată, ci conțin mai mult sentințe asupra ei. Acestea se întemeiază pe o vastă cultură, un gust artistic sigur și pe impresionante intuiții. Însuși mentorul Junimii considera acest fel de critică (net afirmativă sau negativă) necesară doar acelei epoci de confuzie a valorilor, urmând ca modalitățile ei de realizare să se nuanțeze mai târziu, într-o viață literară în care marii scriitori vor fi ridicat nivelul artistic și, implicit, vor fi făcut să sporească exigența publicului.

Această operă de *îndrumător*, de luptător pentru impunerea valorilor avea să o ducă Maiorescu întreaga viață, împărțită între activitatea politică (în care avea să ajungă până la funcția de prim-ministru), universitară, de avocat și de critic literar. I s-a reproșat lui Maiorescu faptul că n-a consacrat mai mult timp literaturii, dar, atâta cât este, opera lui de critic marchează profund una dintre cele mai înfloritoare epoci din istoria literaturii române: perioada marilor clasici. Rolul Junimii, al lui Maiorescu însuși, este legat de creația și impunerea în conștiința publicului a unor scriitori ca Eminescu, Creangă, Caragiale, Slavici, Duiliu Zamfirescu și alții.

În privința comportării, a felului de a fi i s-a reproșat lui Maiorescu răceala, lipsa pasiunii, atitudinea olimpiană, care părea să ascundă un suflet uscat; este celebră în acest sens aprecierea vulcanicului N. Iorga: „*Cald și frig nu i-a fost nimănui lângă dânsul*”. Ajutorul dat de Maiorescu scriitorilor din cercul Junimii și discipolilor său, chiar adversarului său, Dobrogeanu-Gherea, într-un moment important din viața acestuia, ne relevă însă un om de o mare și, în același timp, discretă generozitate. Iar rândurile adresate lui Eminescu bolnav, care își făcea scrupule în legătură cu proveniența mijloacelor materiale permițând întreținerea sa la sanatoriul de la Ober-Döbling, dovedesc la Maiorescu o admirabilă delicatețe sufletească:

„*Vrei să știi cu ce mijloace ești susținut deocamdată? Bine, domnule Eminescu, suntem noi așa străini unii de alții? Nu știi d-ta iubirea (dacă-mi dai voie să întrebunțez cuvântul exact, deși este mai tare), admirația adeseori entuziastă ce o am eu și tot cercul nostru literar pentru d-ta, pentru poeziile d-tale, pentru toată lucrarea d-tale literară și politică? Dar a fost o adevărată exploziune de iubire, cu care noi toți prietenii d-tale (și numai aceștia) am contribuit pentru puținile trebuinți materiale ce le reclama situația. Și n-ai fi făcut și d-ta tot așa din multul-puținul ce l-ai fi avut când ar fi fost vorba de orice amic, necum de un amic de valoarea d-tale*”.

18 iunie 1917 – Moare Titu Maiorescu, la vârsta de 77 de ani, în urma unei boli de cord. E înmormântat la cimitirul Bellu din București.

„În iubire ești independent de timp ca și-n copilărie.”

(Octavian PALER)

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

IUBITO, FLORI DE LILIAC....

Boris IOACHIM

Iubito, liliacul alb
Din viața mea, din visul meu,
Mă faci puternic, mă faci slab –
Când inocent – când derbedeu.

E-atâta verde-n jur acum
Și liniște-n ființa mea!
Petale-și scutură pe drum
Pomii – ca niște fulgi de nea.

Altoi cu tine aș vrea să fiu
O ramură aș vrea să-mi fii...
Nu suntem tineri, asta știu –
Da-n suflete suntem copii.

Să-ți cânt în nopțile târzii
Despre iubire, sub vegheri
De stele lucii, aurii,
Sau să ne pierdem în tăceri?

Știu: azi mi-e glasul răgușit –
Dar sufletul nu mi-e moșneag...
Și te doresc cum te-am dorit
Și aș vrea să-ți fiu la fel de drag

Cum drag ți-eram cândva, demult
Când din priviri destul era
Să-mi umpli trupul de tumult –
Să fim totuna – cât aș vrea!

Chiar dacă anii tot solesc
În noi șuvoaie de răceli
Ca un copil te mai iubesc –
Nicum să nu ai îndoieli.

...Iubito, flori de liliac,
Ce-mi parfumezi și zi și gând,
Fără de tine sunt sărac –
Cu tine sunt bogat oricând...

„Lucrul cel mai important nu este numărul de idei adunate în mintea ta, ci legile care le unește.”
(*Titu-Liviu MAIORESCU*)

ȘTIAȚI CĂ...

- ✓ ... procentul oamenilor care visează în alb și negru a scăzut după apariția televizorului color?
- ✓ ... nicio foaie de hârtie de mărime normală nu poate fi împachetată în jumătate mai mult de șapte ori?
 - ✓ ... în rândul elefanților africani, atât masculii, cât și femelele, posedă fildeși, în vreme ce la elefanții asiatici doar masculii se pot lăuda cu fildeși?
 - ✓ ... cea mai mare caracatiță descoperită vreodată cântărea 4 tone? A fost vânată în anul 1878, în nordul Oceanului Atlantic.
 - ✓ ... pentru fiecare om de pe Terra există circa 200 de milioane de insecte? Numai termitelile ne depășesc într-un raport de 10 la 1.
 - ✓ ... foarfeca a fost inventată de Leonardo da Vinci? Leonardo da Vinci a fost capabil cu o mână să scrie iar cu cealaltă să deseneze simultan.
 - ✓ ... putem afirma că lumea civilizată există de 3.500 de ani? În toată perioada asta au existat 230 de ani fără războaie.
 - ✓ ... simțul de miros al unei furnici este la fel de puternic ca al unui câine?
 - ✓ ... țăntarul provoacă cele mai multe decese umane, din întreg regnul animal, la nivel mondial?
 - ✓ ... un măr verde are un efect de 2 ori mai puternic decât o cană de cafea dimineața?

Culese de:

✍ **prof. Mihai MICULESCU**

„Un prieten este un dar pe care ți-l faci singur.”
(*Robert Louis STEVENSON*)

DIN CREAȚIA COPIILOR

Prietenii mei...

Eu sunt Maia, o fată de 12 ani care nu are niciun prieten, toți râd de mine și spun că sunt tocilară doar pentru că eu învăț, pe când ei stau toată ziua la calculator și se joacă. Da, e adevărat, învăț, dar asta nu înseamnă că sunt tocilară, ci înseamnă că vreau să ajung cineva în viață. Nu vreau să fiu o puștoaică ce stă la colțuri de străzi sau blocuri și își fumează visurile și își bea mințile cu alte fete și mulți alți băieți! Să fiu sinceră, am un calculator, un laptop pe care mi l-au dăruit părinții mei când am împlinit zece ani. Imediat am început să mă joc pe el și să vorbesc cu oameni, pe atunci aveam o mulțime de prieteni, o tonă. În lista mea de contacte aveam prieteni din toate țările Europei. Mi-i făcusem prieteni pentru că reușeam să vorbesc cu ei în engleză și împărtășeam aceleași pasiuni: lectura, plimbările, limba engleză.

Însă prietenii mei din România ... am realizat că niciunul nu merită. Toți foloseau faptul că eu aveam un bagaj de cunoștințe mai mare decât al lor și la fiecare test se purtau frumos cu mine ca să le dau răspunsurile. Îmi lăseau mesaje de genul „Ce mai faci, Maia? Ce frumos îți venea bluza azi ... Îmi dai și mie tema la română?” Prieteni...

Nu am mai aprins calculatorul de atunci, vreo doi ani. Cred că acum are ... o tonă de praf pe el. Astăzi îmi voi face curaj și îl voi deschide. Merg în debara, dau toate lucrurile la o parte și văd seiful pe care tata mi l-a construit ca să îmi pun lucruri de valoare în el. Acolo am pus laptopul. Deschid seiful, iau laptopul, suflu praful de pe el și îl aprind. Merge așa de greu, dar mi se pare și normal, după doi ani de când nu l-am mai deschis. Prima pagină pe care am deschis-o a fost Facebook. Avea 1600 de notificări și mesaje primite, mesaje erau de la colegi, mă rugau ba să le dau temele, ba să îi ajut la teste. Aceste mesaje m-au îndurerat. Însă toți prietenii mei europeni mă întrebau ce mai fac, ce s-a întâmplat de nu mai intru, dacă sunt bine. M-au bucurat citindu-le. Ciudat! Mai am un mesaj, trimis chiar acum, de la Andreea. Cine mai e și Andreea asta? Mă întrebă ce mai fac. Îi răspund „bine, dar cine ești tu?” ea îmi răspunde:

„sunt Andreea, fata aceea timidă care a fost cu tine în clasa a III-a am avut o Andreea în clasa a III-a?”

Dap. Eram fata aceea de care râdeați tu și prietenele tale că sunt tocilară... 🤔
uite, Andreea, îmi pare rău. Știu cum este să își bată cineva joc de tine. Dar tu unde ești acum? sunt în Spania, am plecat la părinții mei acum trei ani, pentru că nu mai aveam ce căuta acolo, nimeni nu mă plăcea 🤔🤔🤔

De-aș putea face și eu ceva...

Fac eu. Hai să ți-i prezint pe prietenii mei...!”

Și acum sunt în grupul de prieteni al Andreei, care l-a completat pe al meu. Am prieteni din toate țările posibile. Cu ei împărtășesc bucuria copilăriei, părerile comune și lucrurile care ne diferențiază. Ce dacă nu sunt prietenii mei din România, colegii mei de-o viață! Pierderea lor!

La vară voi merge în Spania la mătușa mea și o voi reîntâlni pe Andreea. Deja am stabilit să merg la ea la școală să îi cunosc prietenii! Abia aștept!

✍ Cătălina TUDOR

Clasa a VI-a

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII „ION MAREȘ” VULCANA-BĂI

„Visează ca și cum ai trăi veșnic, dar trăiește ca și cum ai muri azi, căci nu contează anii din viața ta, ci viața din anii tăi.”
(James DEAN)

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI!

LOCUITORII COMUNEI VULCANA-BĂI NĂSCUȚI ÎN LUNA IULIE

1 iulie

Averuța IACOB
Vasilica PANAITA
Vasile STOIAN
Vasile ȚÎRGHEȘ
Daniel MITRESCU
Cornelia BUCUROIU
Corina-Elena DRĂGHICI
Ionela ȘERBAN
Alexandru-Ionuț ȘERBAN
Valentin MOROE

2 iulie

Vasile ARON
Clement GRECU
Dumitru ILIE
Adrian MĂTUȘA
Eugenia DINIȘOR
Cătălina MOROE
Tatiana ENESCU
Ion-George ARON
Daniela-Elena BADEA
Ionuț-Cristian DUMITRU
Petrică MOREANU

3 iulie

Nicolae GRECU
Tarsița NEACȘU
Georgeta BÎRLIGEANU
Irina IONAȘ
Gabriela NEAGA
Gabriel-Emil BURTOIU
Flaviana-Mihaela MOROE
Andreea-Cerasela FĂȘIE

4 iulie

Aneta NEGULESCU
Marieta BĂLAȘA
Emil DRĂGHICI
Leonica OPROIU
Gheorghe IOSIF
Ramona-Elena MILEA

5 iulie

Elena MIHAI
Dumitru GRECU
Victor MIHAI
Alexandru ȘETREANU
Gheorghe BUCUROIU
Gheorghe MOISE
Elena SAVU
Ionuț MILEA
Liviu-Marian GHIȘAN
Aurlian OPINCARU
Daniel MOROE
Costinel-Florin CRĂCIUN
Mathias-Valentine ZÂRNĂ

6 iulie

Dumitru DOBRA
Cornel DUMITRU
Florin MITRESCU
Sabina-Maria NECȘOIU
Marian-Bogdan ȚÎRGHEȘ

7 iulie

Emilia MĂGUREANU
Valeria IONAȘ
Polixenia NEAGA
Gheorghita DRĂGHICI
Teodor POPESCU
Gheorghita BIȚOC
Mircea BUCUROIU
Georgeta BĂLAȘA
Ciprian RADU
Adrian SUSANU

8 iulie

Margareta BĂLAȘA
Elena MOREANU
Micșunica SCRIPCĂRU
Mircea BUCUROIU
Mihai DOBRESCU
Emil FLOREA
Vasile ANTOFIE
Marius-Sandu VĂSIAN

Silvia FĂȘIE

9 iulie

Luminița STOIAN
Severina-Florina FĂȘIE
Ciprian GOGU
Elena-Mirabela ENACHE
Elena-Izabela ODAGIU

10 iulie

Mircea PIOARU
Onore PIOARU
Alexandra-Ionela CIOCAN
Ana-Maria DRĂGHICI
Maria-Florentina CHIORNITĂ

11 iulie

Emilian ȘETREANU
Valentina COMAN
Elena BUCUROIU
Gheorghe TRONECI
Vasile-Daniel STOIAN
Corina-Georgiana UNGUREANU
Constantin-Lucian STÎNGACIU
Andrei-Vlăduț MIHĂLCESCU

12 iulie

Ortansa VĂCARU
Ovidiu-Valentin BĂLAȘA
Florin MIHAI
Elena-Corina DOBRESCU

13 iulie

Elena PIOARU
Marius FĂȘIE
Ilie BOBLEACĂ
Andreea-Elena SPÎNU
Alexandra-Mihaela IOSIF
Adriana-Elena COMAN

14 iulie

ARON Melania
OPREA Elena
Mugurel-Constantin RĂU
Constantin ȘERBAN

15 iulie

Maria ȘETREANU
Ana-Maria LUPU
Mihai-Stelian ILIE
Corneliu-Sebastian DOBRESCU
Gabriela-Antonia GAFIȚOIU
Florin-Daniel BOBLEACĂ

16 iulie

Elisabeta GRECU
Mircea TRONECI
Nicolae PONORICĂ
Aurel FĂȘIE

Costin NIȚESCU

Maria BADEA
Traian DINU
Nestor CIOCAN
Mădălina MĂGUREANU
Beniamin DOBRESCU
Ioana MOREANU
Antonia-Ionela BURCĂ

17 iulie

Dorina ZEGHERU
Elisabeta MIHAI
Aurel SPÂNU
Viorel IUREA
Delioara-Gabriela BĂLAȘA
Ilie BADEA
Răzvan TUDOR
Andreea GRECU
Alexandra-Andreea OLARU
Sergiu-Marian ȘERBAN
Carlos-George MIHAI

18 iulie

Ioan SPÂNU
Ion GRECU
Ion DINIȘOR
Mioara BĂLAȘA
Constantin STÎNGACIU
Ion FĂȘIE
Florin ILIE
Gheorghită-Adrian TEODORESCU
Robert-Iulian NICOLĂESCU
Lorin-Vasile POPA
Maria-Raluca MIHAI

19 iulie

Maria BÎRLOG
Elena-Cristina ENE
Vasile ILIE
Gabriela POPESCU
Liliana IONESCU
Ioana-Izabela POPESCU
Beatrice-Ionela BĂLAȘA

20 iulie

Gheorghe GRECU
Natalia NICOLAE
Floarea BĂLAȘA
Ion BRÎNZICĂ
Valentin NEGULESCU
Adriana-Adela POPA
Eugen MOREANU
Iuliana-Mihaela BADEA

21 iulie

Mihail SZILVESZTER
Ilie SAVU
Raluca MITRESCU

Maria-Loredana SĂVULESCU
Antonia-Ștefania STOIAN

22 iulie

Vasile JOIȚA
Silvia SUSANU
Mihaela MEDREGA
Corneliu BUCUROIU
Elena-Alina PÎRVU
Ionuț SARU
Laura-Ana-Maria SAVU

23 iulie

Haralambie ILINESCU
Gheorghe ARON
Adriana ENESCU
Daniel SPÎNU
Dumitru POPESCU
Marinela-Steluța ARON
Ecaterina-Filofteia CIOCODEICĂ

24 iulie

Rodica MĂGUREANU
Aurelia RĂDOI
Vasile GRECU
Rodica MILEA
Georgiana-Larisa DOBRESCU
Antonia-Mihaela ILIE

25 iulie

Ion BÂRLIGEANU
Elena OPROIU
Niculina VĂCARU
Elena-Roxana VASILE
Andreea-Georgiana STOICA
Maria-Izabela GRECU
George-Valentin DRĂGHICI
Antonia-Maria DUMITRU

26 iulie

Rita STOIAN
Floarea ȚUȚUIANU
Vasile NEGULESCU
Florin MIHAI
Elena-Alina ȘETREANU
Eusebiu-Cristian JOIȚA

27 iulie

Ion GRECU
Elena-Mihaela DUMITRESCU
Mihail-Cristian MILEA
Leontina-Cristiana POPESCU
Oana-Andreea LOPOTARU
Dumitru-Nicolae CIOCODEICĂ

28 iulie

Victor GRECU
Gabriel-Ion POPESCU
Ionuț-Eusebiu MITRESCU

29 iulie

Emil DOBRESCU
Nicolae ENE
Gheorghe MIHAI
Floarea ȘERBAN
Ioneta MILEA
Ilie-Mihail FĂȘIE
Simona-Georgiana SAVU
Marius-Constantin MĂGUREANU
Marvin-Costin FĂȘIE
Patrick-Andrei-Cristian GRANCEA
Vlad MOREANU

30 iulie

Vasile GRECU
Ion-Marian BUCUROIU
Adrian DINIȘOR
Corina BÎRLIGEANU
Maria-Raluca OPREA

31 iulie

Emil TRONECI
Eugenia MOREANU
Georgian-Horațiu CIOCAN
Maria-Nicoleta CIOCĂU
Ionuț-Daniel ZEGHERU
Georgiana-Alexandra CURĂVALEA

„Cel care i-ar învăța pe oameni să moară, i-ar învăța să trăiască.”
(MONTAIGNE)

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ ÎNREGISTRATE ÎN CURSUL LUNII IUNIE:

DECESE:

- ✓ GRECU Filoftia – n. 20.12.1926 – d. 09.06.2013;
- ✓ ȘTEFAN Margareta - n. 22.09.1935 - d. 21.06.2013

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Pompilia BĂJENARU – bibliotecar,
Maria MOREANU – consilier juridic,
Dionisie BURCĂ – secretar